

ENTREVISTA A

Francesc Jané i Carrencà

Doctor en Medicina per la UB i especialista en Farmacologia Clínica

Granollers el reconeix amb la Medalla de la Ciutat. Com se sent?

Ha estat una sorpresa molt agradable i un honor. Jo ja estic jubilat i sembla que estiguis una mica fora de competició. He tingut una gran satisfacció.

Va formar-se a l'Escola Pia, a l'Institut (Colegio Oficial de Enseñanza Media) del c. Corró i a l'Institut Ausiàs March de Barcelona, abans d'anar a la facultat de Medicina de la UB.

A la secundària, hi vaig passar alguns dels millors anys de la meua vida. A l'Institut hi havia llibertat, però també et demanaven responsabilitat; alguns mestres els recordo moltíssim i els he apreciat molt com a ciutadans i formadors: Miquel Boix, Verde Aldea... Hi vaig poder estudiar ciències i lletres de manera simultània; els estudis van funcionar, jugàvem moltíssim, llegíem... Va ser una època absolutament feliç. El curs comú de la universitat, el recordo més per les incidències que pel contingut: em van exampar en una reunió al paranímf, que els grisos van acordonar... Va haver-hi sancions dures. Jo, vaig haver de pagar dos cops la matrícula i començar dos mesos més tard.

"En el camp de la biomedicina, Catalunya és de les primeres regions d'Europa"

Acabada la carrera, s'especialitza en farmacologia clínica.

La farmacologia aleshores era molt experimental i li faltava una connexió més gran amb la clínica, és a dir, saber com s'utilitzen els medicaments, com actuen en l'home, els efectes indesitjables... A partir d'uns cursos de terapèutica aplicada, va canviar una mica l'orientació del que després ha estat la meua especialitat, la farmacologia clínica, que estudia la relació entre l'home i els medicaments d'una manera més pràctica. Vam crear una unitat a l'Hospital de Sant Pau per començar a estudiar els efectes dels medicaments en l'home, just quan es comencen a administrar, quan s'han provat en animals però encara no en humans.

Es fomenta prou l'interès per la recerca?

A secundària ja s'introdueix els alumnes al món de la investigació. En el camp de la biomedicina, el que conec, Catalunya és de les primeres regions d'Europa, amb una excel·lent formació, bons centres de recerca, bona estructura i gent molt preparada amb currículums de primera... Hi ha molt interès i nivell, el problema és trobar feina.

Vostè reivindica una cultura del medicament.

Medicaments, medicina i societat, són tres potes d'un mateix tamboret, cap pot fallar. En la sanitat pública, el metge és la clau del sistema, ell fa la recepta i té la clau perquè funcioni l'administració de medicaments. La societat potser té massa expectatives amb els medicaments, a vegades se'n fa un ús incorrecte... A Sant Pau hem lluitat perquè no se n'administrin de manera rutinària, no sempre és necessari. Vivim en una societat medicalitzada i sota l'influx del medicament.

Un altre tema és que a vegades la informació que surt a la premsa és molt alarmista.

Francesc Jané va ser jugador del CB Granollers, entre els anys 1957 i 1963. A la foto, temporada 1962-63.

El Dr. Jané en el discurs d'ingrés com a Acadèmic Numerari a la Reial Acadèmia de Farmàcia de Catalunya. Foto familiar amb la seva dona, Carme, fills i joves.

